
[2009-17-RE](#)

CAUSA 2009-17-RE

Número de registre 345-2009. Recurs d'empara

AUTE DEL 21 DE DESEMBRE DEL 2009

BOPA núm. 1, del 7 de gener del 2010

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de desembre del 2009, per la representació processal del Sr. Màrius Adolf Garcia Graña, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 2 de desembre del 2009 sobre la inadmissió de la causa 2009-17-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedent únic

El 9 de desembre del 2009, la representació processal del Sr. Màrius Garcia Graña va formular un recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2009-17-RE, presentat per haver-se produït una presumpta vulneració "als drets a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, a un judici de durada raonable, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret, al procés degut i a un tribunal imparcial predeterminat per la llei i el dret a la propietat reconeguts en els articles 10.1 i 10.2 de la Constitució."

Mitjançant el seu escrit de súplica, aquesta part s'oposa al contingut de l'aute impugnat. Pel que fa a la vulneració del procés de durada raonable indica que la major part dels 178 actes o decisions judicials han estat decisions i resolucions mecàniques de baix o nul interès en la causa i de molt baixa qualitat i/o complexitat jurídica, que no han tingut cap utilitat per resoldre de forma efectiva el procediment concursal. Afegeix que la seva activitat processal ha estat provocada per les decisions judicials mateixes i l'estat d'indefensió en què es trobava el recurrent.

Pel que fa al dret a la defensa, considera que la posició del Tribunal Constitucional en relació amb la no obligatorietat de la representació lletrada en un procediment concursal "xoca frontalment" amb l'article 10.2 de la Constitució que garanteix a tothom el dret a la defensa.

Pel que fa al raonament sobre la imparcialitat i la independència dels jutges i magistrats andorrans, manifesta que no està d'acord amb la interpretació efectuada pel Tribunal Constitucional i destaca que els articles 10.1 i 90 de la Constitució no són harmònics i el Tribunal ha de valorar i raonar a la llum dels principis, drets i llibertats fonamentals, la possibilitat que l'article 90 esmentat pugui ser-hi contrari i atorgar l'empara sol·licitada. Segons el parer d'aquesta part, els principis, drets i llibertats reconeguts en els títols I i II de la Constitució tenen un valor supraconstitucional susceptible de ser reconegut pel Tribunal Constitucional "per sobre de qualsevol text legal fins i tot en relació amb una altra disposició de la mateixa Constitució, com ara és el cas amb l'article 90."

Per acabar, aquesta part demana que es revoqui l'acte objecte d'aquest recurs de súplica.

Fonament jurídic únic

El recurrent reproduïx, sense canvis perceptibles en la manera de desenvolupar la seva argumentació, els tres motius adduïts en el recurs d'empara i que, segons el seu parer, establirien la vulneració del seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució per part, tant dels tribunals ordinaris com del jutge constitucional.

Pel que fa a la vulneració del dret a un procés de durada raonable, la decisió del Tribunal del 2 de desembre del 2009 va considerar que malgrat que s'haguessin escolat més de 12 anys des de la demanda inicial, calia estimar que el jutge competent havia mostrat una diligència suficient, ja que en el decurs d'aquest temps s'havia realitzat una mitjana de dos actes o actuacions judicials per mes.

En relació amb aquesta consideració, el recurrent al·lega que “la major part dels 178 actes o decisions judicials han estat decisions i resolucions mecàniques de baix o nul interès en la causa i de molt baixa qualitat i/o complexitat jurídica i no han tingut cap utilitat a fi i efecte de resoldre de forma efectiva el procediment concursal.”

Aquest argument ha de ser desestimat, d'una banda, perquè no correspon al Tribunal Constitucional efectuar un judici de valor sobre el fons de les decisions de les jurisdiccions ordinàries i, d'altra banda, perquè en qualsevol cas, les assercions del recurrent, que no estan acompanyades de cap demostració, apareixen com afirmacions purament gratuïtes.

Pel que fa al dret a la defensa, el recurrent s'oposa a l'argument emprat pel Tribunal Constitucional d'acord amb el qual “l'assistència d'un advocat no és preceptiva en un procediment concursal” i al·lega que “xoca frontalment amb el dret fonamental reconegut en l'article 10.2 de la Constitució que garanteix a tothom el dret a la defensa i per extensió amb l'article 6 de la Convenció per a la Salvaguarda dels Drets Humans i les Llibertats fonamentals de data 04 de novembre del 1950.”

El recurrent tampoc explicita aquesta afirmació i l'hem de considerar igualment com a gratuïta.

En realitat, i només podem que recordar-ho, si el recurrent no va disposar de l'assistència tècnica d'un lletrat durant els anys invocats, és per voluntat pròpia i no hi ha aquí cap vulneració dels drets de la defensa imputable a les jurisdiccions competents. D'altra banda, res no estableix, i de fet el recurrent ni ho al·lega, que s'hagi vulnerat en detriment seu, sigui com sigui o sigui quan sigui, el principi de la contradicció que és el nucli de la problemàtica dels drets de la defensa.

Per consegüent, aquesta al·legació també ha de ser desestimada.

Pel que fa a la manca d'imparcialitat i d'independència dels jutges andorrans pel fet que la durada del seu mandat té un temps limitat (cosa que també valdria pels jutges constitucionals), el recurrent contesta l'anàlisi realitzada pel Tribunal Constitucional argüint que "la Constitució (...) només és un text legal i com a tal és susceptible d'ésser reforma(t)" i que "aquesta representació processal entén que els principis, drets i llibertats recollits en els títols I i II de la Constitució contràriament a allò que sosté l'aute d'aquest alt tribunal tenen un valor supraconstitucional susceptible d'ésser reconeguts per tribunal constitucional per sobre de qualsevol text legal fins i tot en relació amb una altra disposició de la mateixa Constitució, com ara és el cas amb l'article 90."

Quant a la primera d'aquestes al·legacions, hem de remarcar que situar el debat en el terreny de la reforma constitucional és totalment inoperant davant un jutge, encara que sigui el jutge constitucional.

Quant a la pretesa supraconstitucionalitat de disposicions constitucionals diverses que el jutge hauria de fer prevaler sobre altres disposicions de la Constitució, el Tribunal Constitucional persisteix en la seva anàlisi continguda en l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs 2009-17-RE i desestima igualment aquesta al·legació.

Es desprèn d'aquesta anàlisi que el recurrent no aporta al coneixement del Tribunal Constitucional

cap element nou, ni de dret ni de fet i, per consegüent, aquest recurs de súplica ha de ser desestimat.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Màrius Adolf Garcia Graña, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 2 de desembre del 2009 sobre la inadmissió de la causa 2009-17-RE.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 21 de desembre del 2009.

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Pierre Subra de Bieusses

Vicepresident

Didier Maus

Magistrat